

Välj grässpår!

Leif Stolt slår ett slag för grässpår. ra av fördelarna. Att inte kunna Tystare spårvägstrafik och ett att- köra bussar i spåren är ibland en raktivt inslag i stadsmiljön är någ- nackdel.

Av Leif Stolt

En spårvägssträcka kan ha många utseenden; rälsen kan exempelvis ligga i gatan eller som vignolräl på egen banvall.

Bägge varianterna har för- och nackdelar, en gaturäl gör att andra fordon kan köra i spåren under det vignolräl utestänger andra fordon – vilket underlättar framkomligheten för spårvagnarna.

Vignolrälens fördelar beträffande snöröj-

ning och rensning med mera är alltför uppenbara för att behöva nämnas.

Vignolräl, ”högräls”, är dock inget lämpligt val i stadsmiljö då den, handen på hjärtat, inte är speciellt estetiskt tilltagande när den ligger naken.

Man får en känsla av att en barriär byggts i gatan. Om bussar inte behöver köra i ett spårreservat finns det dock en miljövänlig lösning som förekommer i många varianter

på kontinenten: gräs i spårreservatet! Gräset gör spåren nästan osynliga och när en spårvagn inte finns inom synhåll upplever man grässträngen som en parkanläggning som separerar de omgivande körfälten.

Gräset dämpar även spårvagnens ljud så att den upplevs som nästan ljudlös när den går i gräsreservatet. Det faktum att gräs kan bidra till att rena luften torde inte vara någon nackdel i en stad.

De som planerar spårväg som går i reservat borde därför allvarligt fundera på att plantera gräs runt rälerna och fråga sig om fördelen med att kunna låta bussar köra i spårfilen uppväger de miljömässiga och estetiska fördelar gräs ger.

Tyvärr verkar man inte överallt se gräset på samma sätt som i exempelvis Tyskland och Holland. De nya sträckorna invid Alexanderplatz i Berlin har ett vildvuxet gräs runt spåren och bussarna får här dela de omgivande körfälten med bilarna.

När man just nu bygger den nya linje 23 i München planteras gräs samtidigt som banan byggs och om några år kommer spårvagnarna att rulla i ett parkområde i gatans mitt, ostörda av bilar, förutom i korsningar.

Det kanske vackraste exemplet på gräsbevuxna banvallar finns nog i Haag, en stad där spårvagnarna på många ställen rullar invid kanaler. På dessa sträckor smälter spårreservatet in i omgivningarna och försvinner nästan.

Man får hoppas att det inte är för sent att de som planerar nya spårvägar i Sverige också överväger gräsbevuxna sträckor som ger en tyst spårväg som på ett attraktivt sätt smälter in i stadsmiljön. □

Spårvägssträcka i München, parkanläggningen fortsätter omärkligt in över spårområdet.

Trist utformning: spårväg som barriär i staden